

เอกสารอ้างอิง

- กชพงศ์ สารการ. พฤติกรรมรุนแรงของผู้ป่วยจิตเวชและการจัดการของบุคลากรโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- คมคาย อนุจันทร์. การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการเสริมแรงพฤติกรรมที่ขัดกันเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2538.
- จำเนียร ช่วงโชติและคณะ. จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- จรุงกุล บุรพวงศ์. พฤติกรรมสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2533.
- ชาญวิทย์ พรนภดล. คู่มือวิทยากรสำหรับฝึกอบรมผู้ปกครองวิธีปรับพฤติกรรมเด็ก. สาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล, 2548.
- ชาญวิทย์ พรนภดล. เพื่อความเข้าใจเด็กสมาธิสั้นสำหรับผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ : บริษัทเจนเซน , 2548.
- ชัยพร วิชาวุธ. การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- นงพงา ลีสุวรรณ. โรคสมาธิสั้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2542.
- ธำรง ทศนาญชลี. พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยเรียน. ทนายประจำบ้าน, 2529.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ยูเออนด์ไอ อินเตอร์มีเดียจำกัด, 2547.
- ประเทือง ภูมิภัทราคม. ผลของการเสริมแรงทางบวกปรับพฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียนในห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก : การศึกษาในแง่ของการแผ่ขยายข้ามพฤติกรรมสภาพการณ์และการคงอยู่ของพฤติกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วันดดา ปิยศิลป์. ปัญหาการเรียน. ใน : วันเพ็ญ บุญประกอบ, อัมพล สุอำพัน, นงพงา ลีสุวรรณ, บรรณาธิการ. จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2545.
- วงศ์ศิริ แจ่มฟ้า. ผลของการจัดกิจกรรมบำบัดต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กสมาธิบกพร่องอายุ 9-12 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

- สุภาวดี ชุ่มจิตต์ และคณะ. พฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคลออทิสติกและช่วยเหลือในช่วงวิกฤต. รายงานวิจัย โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์, 2544.
- สมจิต หนูเจริญกุล. การพยาบาล:ศาสตร์การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: หจก.วี เจ พรินติ้ง, 2537.
- สมพร สุทัศนีย์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สมภพ เรื่องตระกูล. ตำราจิตเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว, 2545.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุขุมพร เคา์ไพบูลย์. เรียนรู้จักสมาธิสั้น. กรุงเทพฯ: นิตยสาร Crime Times, 2543.
- สุมิตรา นิธิสินประเสริฐ. ปัจจัยด้านสุขภาพจิตกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ การแพทย์และสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- เวชระเบียน โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์. รายงานการปฏิบัติงานโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ประจำปี 2548.
- อุ้นเรือน อ่ำไพพัสดร์. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. สร้างสมาธิให้ลูก. กรุงเทพฯ: ชันด์การพิมพ์, 2541.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. กรุงเทพฯ: ชันด์การพิมพ์, 2544.
- อัมพร โอตระกูล. พฤติกรรมก้าวร้าว. วารสารศึกษาศาสตร์.7(25), 63-66, 2527.
- Ayllon, T., and Roberts, M.D. Eliminating Discipline Problems by Strengthening Academic Performance. **Journal of Applied Behavior Analysis**, 1974.
- American Psychiatric Association. **Diagnostic and statistical manual of mental Disorders 4th ed.** Washington; DC : American Psychiatric Press, 1994.
- Averill, J.R. **Anger and Aggression.** New York. Springer-Verlag, 1982.
- Bandura **Social learning theory.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1973.
- Bandura **Social learning theory.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1976.
- Bandura. **Social learning theory.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1977.
- Bandura **Social learning theory.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1986.

- Baron ,R.A.& Richardson, D.R. **Human Aggression**. New York :Plenum, 1994.
- Baenniger, R. **Contemporary Psychology**. Comparative social perspectives on Aggression, 1980.
- Brown MB. **Diagnosis and treatment of children and adolescents with attention-deficit hyperactivity disorder**. J Couns Dev , 2000.
- Bender. W.N. **Understanding ADHD : A Practical guide for teachers and parent** . Prentice Hall, 1997.
- Berkowitz, P.H.,& Rothman, E.P. **The disturbed Child: Recognition and Psychoeducational Therapy in the classroom**. New York: University Press, 1983.
- Buss , A.H. **The Psychology of Aggression**. New York : Wiley, 1961.
- Chess, S., and Hassibi, M. **Principles and practice of child psychiatry**. New York: Plenum, 1978.
- Dollard, J., Doob, L.W., Miller, N.E., Mowrer, O.H.,& Sears,R.R.**Frustration and Aggression**. New Haven. Yale University Press, 1991.
- Eiseman, J.M. **An Anger Management Intervention with Middle School Adolescent** **Doctoral Dissertation**. The University of Wisconsin – Milwaukee, 1992.
- Fehling DL, Robertsw, Humphries T, Dawe G. Attention-deficit hyperactivity disorder: **Dose cognitive behavioral therapy improves home behavior**. J Dev Behav Pediatr, 1991.
- Foxx, R. M. **Decreasing behaviors of severely retarded and autistic persons**. Champaign, Ill: Research Press, 1982.
- Greenhill LL, Pliszka S, Dulcan M. **Practice parameters for the use of stimulant medications in the treatment of children, adolescents and adults**. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry, 2002.
- Goldstein, J.H. **Aggression and Crimes of Violence**. NY.: Oxford University Press, 1975.
- Johnson,D.W.**Reaching out interpersonal effectiveness and self actualization**. Englewood Cliff, N.J.: Prentice-Hall, 1970.
- Kaiser M. **Effect of behavior modification in the classroom on academic function and self-esteem in hyperactivity children**. Dissert Abstr, 1993.

- Kazdin, A.E. **History of behavior Modification: Experimental foundations of contemporary research.** Baltimore, M.D. : University Park Press, 1978.
- Lock J. General principles and special problems I. In : Steiner H., **Editor Treating adolescents.** San Francisco : Jossey-Bass Publisher, 1996 .
- Meyers , D.G. **Social Psychology.** New york : Mc Graw-Hill, 1976.
- Ministry of Education. **Providing positive guidance.** New Zealand: Wellington, 1998.
- Mischel, W. "Processes in Delay of gratification" in L. Berkowitz[ed.] **Advances in experimental social psychology Vol 7.** p. 249-293. New york : Academic Press, 1974.
- Mikulus, William L. **Behavior Modification.** New York, 1978.
- Monastra VJ, Monastra DM, George S. **The effects of stimulant therapy, EEG Biofeedback, and parenting style on the primary symptoms of attention-deficit / Hyperactivity disorder.** Appl Psychophysiol Biofeedback, 2002.
- Morrison, S.G. **Early childhood education today.** 7th United States of America: Prentice – Hall, 1998.
- Moss, G.R., and Rick, G.K. Application of a token economy for adolescents in a private psychiatric hospital. **Behavior therapy,** 1981.
- Nelson & Rutherford. **Behavioral Assessment: Past, present, and future. Behavioral Assessment,** 5, 195-206, 1983.
- Patterson, C.H., **Theories of Counseling and Psychology.** New York: Harper and Row, 1966.
- Patterson,A.C.,&Hamberg,B.A. Adolescence:A Developmental Approach to Problems and Psychopathology. **Behavior Therapy,** 1982.
- Sears ,D.O., Peplau L.A., Tayler, S.E. **Social Psychology.** Englwood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1991.
- Skinner, B.F. **Science and human behavior.** New York: The Free Press, 1953.
- Smith ,E.R., Mackie ,D.M. **Social Psychology .** New York: Mc Grew-Hill, 1995.
- Solnick,J.V., Rincover,A.,& Peterson, C.R.Some determinants of the reinforcing and punishing effects of timeout.. **Journal of Applied Behavior Analysis 101:** 415-424, 1977.

- Spencer TJ, Biederman J, Wilens TE, **Growth deficits in children with attention-deficit hyperactivity disorder**. *Pediatrics* , 1998.
- Susan B. **Attention-deficit hyperactivity disorder and its deceivers**. *Curr Probl Pediatr* , 2000.
- Swanson J, Gupta S, Guinta D, et al. **Development of a new once-a-day formulation of Methylphenidate for the treatment of ADHD: Proof of concept and proof of Product studies**. *Arch Gen Psychiatry* , 2003.
- Tesser,A. **Advance Social Psychology**. New York: Mc Grew-Hill, 1995.
- Thoreson, Carl E., and Mahoney, Michael J. **Behavioral Self-Control** . New York: Holt. Rinehart and Winston, 1974.
- Weiss G. **hyperactivity Children grown up ADHD in children, adolescents and adults**. New York: Guilford Press, 1993.
- Wilens TE. **Long-term Safety of a Once-daily OROS(r) Formulation of Methylphenidate HCL in Children with ADHD: Effects on Growth, Sleep, Appetite, and Tics**. *Pediatric Research* , 2001.
- Wilens TE, Faraone SV, Biederman J, Gunawardene S. **Does Stimulant therapy of Attention-deficit/hyperactivity disorder begets later substance abuse? A meta-analytic review of the literature**. *Pediatrics*, 2003.
- Wilson G. Terenci,; and O'Leary, K.Daniel. **Principles of Behavior Therapy** . Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1980.
- White , R.K. **Fearful warriors**. New York : Free Press, 1984.
- Wolraich ML, Greenhill LL, Pelham W, et al. **Randomized, controlled trial of OROS methylphenidate once a day in children with attention-deficit/hyperactivity disorder**. *Pediatrics*, 2001.
- Yudofsky, S., Silver, J.M., & Jackson, W. The overt aggression scale for the objective rating of verbal and physical aggression. **American Journal of Psychiatry**, 143 (1), 35-39, 1986.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของ

1. แนวปฏิบัติทางคลินิกเรื่องพฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้นสำหรับพยาบาล
2. คู่มือการดำเนินการใช้พฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้น
3. คู่มือการสอนบิดา มารดา / ผู้ดูแล เรื่องพฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้น
4. แบบสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าว
5. เครื่องมือที่ใช้ในการกำกับการทดลอง

1. แพทย์หญิงรินสุข งามอาจสกุลมัน

ตำแหน่ง นายแพทย์ 7 จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

2. แพทย์หญิงวิมลพัชร รัตนเสถียร

ตำแหน่ง นายแพทย์ 6 จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

3. นางสุภาวดี ชุ่มจิตต์

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

4. นางสาววันทนา อักษรวิวัฒน์

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

5. นายฉัตรมงคล น้ามาก

ตำแหน่ง นักจิตวิทยา 5 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

ภาคผนวก ข

สถิติที่ใช้ในการศึกษาโครงการศึกษาอิสระ

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. เปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการใช้พฤติกรรมบำบัด หลังการทดลองทันทีและหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ ภายในกลุ่มและนอกกลุ่ม ใช้สูตร ANOVA (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547)

$$F = \frac{MSb}{MSw}$$

MSb คือความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Group)

$$MSb = \frac{SSb}{Df}$$

SSb คือผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Sum Square Between Group)

Df คือจำนวนค่าที่มีอิสระ = k-1 (k คือ จำนวนกลุ่ม)

MSw คือความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Group) ซึ่งคำนวณจาก

$$MSw = \frac{SSw}{df}$$

SSw คือผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Sum Square Within Group)

Df คือจำนวนค่าที่มีอิสระ = N-K (N คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด)

2. ค่าร้อยละใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่}}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}} \times 100$$

3. คำนวณค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่าง}$$

4. คำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตร (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

$$S.D. = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$\sum X^2 = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่าง}$$

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา โครงการศึกษาอิสระ

1. แนวปฏิบัติทางคลินิกเรื่องพฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้นสำหรับพยาบาล
2. คู่มือการดำเนินการใช้พฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้น
3. คู่มือการสอนบิดา มารดา / ผู้ดูแล เรื่องพฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้น
4. คู่มือการกำกับการทดลอง
5. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(ผู้สนใจศึกษาและใช้เครื่องมือฉบับนี้ โปรดติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหรือที่ผู้ศึกษาโครงการศึกษาอิสระ)

แนวปฏิบัติทางคลินิกเรื่องพฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้นสำหรับพยาบาล

แนวปฏิบัตินี้ใช้เป็นเทคนิคในการปรับพฤติกรรมเด็ก ขณะที่เด็กร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น ผู้ทำการศึกษาและผู้ทำการศึกษาจะเป็นผู้ใช้เทคนิคนี้ในการปรับพฤติกรรมของเด็ก หลักการเสริมแรงให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ

1. การเสริมแรงทางบวกจะต้องใช้หลังจากการเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น เข้าคิว, ยกมือเพื่อตอบคำถาม ขออนุญาตเพื่อไปห้องน้ำ ไม่เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวขณะร่วมกิจกรรมกับเพื่อน
2. การเสริมแรงจะต้องกระทำทันทีที่พฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้น
3. การเสริมแรงควรจะให้อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือการให้แรงเสริมทุกครั้งหรือแทบทุกครั้ง ที่พฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้น แล้วลดการเสริมแรงในสัปดาห์ที่ 2 ของกิจกรรม
4. บอกถึงเงื่อนไขการให้การเสริมแรง นั่นคือควรจะมีการบอกเด็กว่าเด็กจะแสดงพฤติกรรมอะไรในสภาพการณ์ใด แล้วจะได้รับอะไรเป็นการเสริมแรง เช่น ขณะร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ เด็กสามารถร่วมกิจกรรมได้จนเสร็จสิ้น เด็กไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวกับตัวเองและบุคคลรอบข้าง เด็กจะได้รับสติ๊กเกอร์ 1 อัน และสามารถสะสมสติ๊กเกอร์ได้ครบตามที่กำหนดไว้ เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมภายในวันนั้นๆ เด็กสามารถนำสติ๊กเกอร์ที่ได้มาแลกกับรางวัล
5. ตัวเสริมแรงนั้นควรจะมีปริมาณพอเหมาะที่จะเสริมแรง
6. ตัวเสริมแรงนั้นจะต้องเลือกให้เหมาะกับเด็ก
7. มีการใช้ตัวแบบหรือการชี้แนะควบคู่ไปกับการเสริมแรงด้วย เช่น หากจะลงโทษเด็ก (ใช้แรงเสริมทางลบ) จะต้องบอกให้เด็กทราบถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กถูกลงโทษ และจะลงโทษด้วยวิธีอย่างไร ระยะเวลาหรือจำนวนของการลงโทษ
8. ใช้ตารางการเสริมแรงหรือยึดเวลาการเสริมแรง เมื่อพฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้นสม่ำเสมอแล้ว นั่นคือเมื่อเด็กเริ่มมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากขึ้นและพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงให้ลดการให้แรงเสริมลง

รายละเอียดของแนวปฏิบัติพฤติกรรมบำบัดสำหรับพยาบาล มีดังนี้

การให้แรงเสริม (Reinforcement)

1. การให้แรงเสริมทางบวก (Positive Reinforcement)

-เด็กจะได้รับแรงเสริมทางบวกเมื่อ ขณะร่วมกิจกรรมเด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น ร่วมกิจกรรมได้จนสำเร็จ ไม่เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ปฏิบัติตามกฎ-กติกาของกลุ่มได้จนเสร็จสิ้นกิจกรรม

-ให้คำชมเชยทันทีเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทุกครั้งและให้คำชมเชยลดลงในสัปดาห์ที่ 2 เป็นต้นไป

- ภายหลังจบกิจกรรม 1 กิจกรรมและเด็กมีพฤติกรรมที่ดีตลอดร่วมกิจกรรม ผู้ศึกษาให้รางวัลด้วยวิธีการให้เด็กเลือกสติ๊กเกอร์รูปสัตว์ได้ 1 อัน

- ภายหลังจบสิ้นกิจกรรมทั้งหมดของวันให้เด็กนำสติ๊กเกอร์รูปสัตว์ที่ได้รับมาแลกกับของรางวัลที่จัดไว้ ดังนี้

* สติ๊กเกอร์รูปสัตว์จำนวน 3 อัน ขึ้นไปแลกของเล่นได้ 1 ชิ้น

* สติ๊กเกอร์รูปสัตว์จำนวน 2 อัน แลกขนมได้ 2 ชิ้น

* สติ๊กเกอร์รูปสัตว์จำนวน 1 อัน แลกขนมได้ 1 ชิ้น

- เด็กที่ได้รับสติ๊กเกอร์มากที่สุดผู้ศึกษา กล่าวคำชมเชยต่อหน้าเพื่อนๆ และให้เพื่อนๆ ปรบมือให้กับเด็ก

2. การให้แรงเสริมทางลบ (Negative Reinforcement)

- ในขณะที่ร่วมกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนๆ หากเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น มีพฤติกรรมก้าวร้าว, ไม่รวมกิจกรรมที่จัดไว้ให้, เดินออกนอกกลุ่มกิจกรรม ให้พูดคุยกับเด็กเพื่อสอบถามสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมนั้นๆ และกล่าวตักเตือนเด็ก แต่หากเด็กยังไม่หยุดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ให้เด็กหยุดกิจกรรมการเล่นกับเพื่อนๆ ทันที

- หากเด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว ให้ผู้นำกลุ่มประเมินระดับความรุนแรงของพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้น ถ้ารุนแรงให้ใช้วิธีการนำออกไป (Time Out) แต่ถ้าไม่รุนแรงให้ค้นหาสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้น และกล่าวตักเตือนเด็ก แต่หากเด็กยังไม่หยุดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ให้เด็กหยุดกิจกรรมการเล่นกับเพื่อนทันที

- ผู้นำกลุ่มประเมินเด็กหากเด็กแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เนื่องจากไม่ต้องการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ต้องการแยกตัวออกนอกกลุ่มกิจกรรม ให้ค้นหาสาเหตุและให้เด็กร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ ต่อไป แต่ให้ใช้แรงเสริมลบด้วยการให้ช่วยกิจกรรมผู้นำกลุ่ม เช่น นำสิ่งของไปจัดวางในสถานที่ๆ ตามกิจกรรม หรือช่วยเก็บของต่างๆ ซึ่งพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก

- เด็กจะไม่ได้รับอนุญาตให้เล่นของเล่น หรืออ่านหนังสือนิทาน ในช่วงเวลาที่จัดไว้ให้ร่วมกับเพื่อน

3. การนำออกไป (Time Out)

- ขณะร่วมกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และถูกตักเตือนแล้ว 2 ครั้ง ยังไม่หยุดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เด็กจะถูกนำตัวออกจากกลุ่มกิจกรรมไปยังสถานที่ๆ จัดไว้เป็นระยะเวลา 15 นาที

- บอกเหตุผลกับเด็กทุกครั้งก่อนที่จะนำตัวเด็กออกจากกลุ่มกิจกรรม

- เด็กจะไม่ได้รับสิทธิในการได้รับแรงเสริมทางบวกในกิจกรรมนั้นๆ

4. กระบวนการเสนอตัวแบบ (Modeling)

- ภายหลังจากกล่าวทักทายสมาชิกในกลุ่มแล้ว ผู้ศึกษาจัดให้เด็กชมวีซีดี สถานการณ์ต่างๆ ที่เตรียมไว้ สัปดาห์ละ 1 สถานการณ์ ได้แก่

สัปดาห์ที่ 1 การเข้าคิว

สัปดาห์ที่ 2 การกล่าวคำขอโทษ

สัปดาห์ที่ 3 การกล่าวคำขอบคุณ

สัปดาห์ที่ 4 การเก็บของเล่นและของใช้ส่วนตัว

- ในแต่ละสถานการณ์ของวีซีดีใช้เวลาประมาณ 3-4 นาที

- ภายหลังจากชมวีซีดีแล้วให้เด็กร่วมกันสรุปสิ่งที่เด็กได้รับ สิ่งที่ดีที่ควรปฏิบัติตามวีดีโอและผลประโยชน์ที่เด็กจะได้รับจากการปฏิบัติตามสถานการณ์นั้นๆ

คู่มือการดำเนินพฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้น

ตารางกิจกรรมสำหรับเด็ก

สัปดาห์	9.00-9.30 น.	9.30-10.30 น.	10.30-11.00 น.	11.00-12.00 น.
1	ชม วีดีโอ สถานการณ์ “ การเข้าคิว ” “ กล่าวคำขอโทษ ”	กิจกรรมส่งเสริม ความสัมพันธ์ภายใน กลุ่ม - ลมเพลมพัด - มารู้อีกกันเถอะ - ผู้นำ - โจตรงกัน - สวนสัดวันสนสนุก	FREE-PLAY - ปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน - เล่นเกม, ของเล่นที่ เด็กเลือกเอง	กิจกรรมเพื่อส่งเสริม ความภาคภูมิใจตนเอง - ดั้นเป็นคนพิเศษ - ดั้นเป็นคนสำคัญ กิจกรรมเพื่อส่งเสริม ความรับผิดชอบและ ระเบียบวินัย - ริง 3 ขา - สร้างวินัยและความ รับผิดชอบต่อ
2	ชม วีดีโอ สถานการณ์ “ เก็บของเล่นและ ของใช้ส่วนตัว ” “ การกล่าวคำ ขอบคุณ ”	กิจกรรมกลุ่มเพื่อ ส่งเสริมทักษะ การสื่อสาร - ภาษาดอกไม้พาใจ เบิกบาน	FREE-PLAY - ปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน - เล่นเกม, ของเล่นที่ เด็กเลือกเอง	กิจกรรมกลุ่มเพื่อ ส่งเสริมการควบคุม ตนเอง - ควบคุมอารมณ์ - ลูกเต๋าอารมณ์

หมายเหตุ ผู้ศึกษาจะเป็นผู้ใช้พฤติกรรมบำบัดกับเด็กทุกคนขณะที่ร่วมกิจกรรมต่างๆ ดัง
รายละเอียดแนวปฏิบัติพฤติกรรมบำบัดสำหรับพยาบาล

คู่มือการสอนบิดา มารดา / ผู้ดูแล เพื่อใช้พฤติกรรมบำบัดในเด็กสมาธิสั้น

ตารางกิจกรรมสำหรับผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมพฤติกรรมบำบัด

ลำดับ	เนื้อหากิจกรรม
1	<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยพื้นฐานในการปรับพฤติกรรมเด็ก - การชมและเทคนิคการให้รางวัล
2	<ul style="list-style-type: none"> - การลงโทษ - การนำออกไป - การเสนอตัวแบบ

สถานการณ์จากวีซีดี

สถานการณ์ที่ 1

การเข้าคิว

เวลา 2-3 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กตระหนักถึงผลดีและผลเสียของการเข้าคิวและไม่เข้าคิวและเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบ

เนื้อหา

วันนี้เป็นวันเปิดภาคเรียนวันแรกของวิทย์และวัน เนื่องจากปิดเทอมหลายวันทำให้วิทย์ตื่นสายเมื่อเช้านี้ วิทย์จึงไม่ได้รับประทานอาหารเช้ามาจากบ้านเมื่อถึงโรงเรียนวิทย์ต้องเข้าเรียนพร้อมเพื่อนๆ จึงไม่มีเวลารับประทานอาหารเช้าที่โรงเรียน เมื่อถึงเวลาอาหารกลางวันวิทย์จึงรู้สึกหิวมาก จึงแย่งเพื่อนเข้าไปซื้ออาหารก่อนโดยไม่เข้าแถวเพื่อต่อคิวซื้ออาหารกลางวันเหมือนวันและเพื่อนคนอื่นๆ

วัน “พี่วิทย์ พี่มาต่อคิวซื้อข้าวเถอะ”

วิทย์ “ไม่ล่ะ วันนี้พี่หิวข้าวเมื่อเช้านี้ตื่นสายไม่ได้ทานข้าวมา เข้าไปแทรกคนที่ขึ้นคนแรกเลยแล้วกัน” แล้ววิทย์ก็เดินไปแทรกเพื่อนที่ต่อคิวจะซื้ออาหารคนต่อไปทันที

เพื่อน “อ้าวทำไมไม่ต่อคิวเหมือนคนอื่นๆ ล่ะ ทำอย่างนี้ไม่ดีเลย”

วิทย์ “ก็เราหิวขอซื้อข้าวก่อนแล้วกัน”

เพื่อนเห็นคุณครูเดินมาทางนี้พอดีจึงเดินไปฟ้องครูเรื่องที่วิทย์ไม่ยอมต่อคิวซื้อข้าวเหมือนคนอื่นๆ วิทย์ถูกครูเรียกไปตักเตือน

ครู “วิทย์ ทำไมหนูทำอย่างนี้ล่ะคะ ไม่น่ารักเลยจะทานข้าวต้องเข้าคิวกันขึ้นนะค่ะจะได้ยุติธรรมกับทุกๆ คน ครูหวังว่าครั้งหน้าจะไม่เห็นวิทย์เป็นแบบนี้อีกนะค่ะ

วิทย์ “ขอบคุณครู”

หลังจากนั้นครูให้วิทย์ไปต่อคิวเป็นคนสุดท้ายของแถวเพื่อรอซื้ออาหารกลางวัน

ตัวอย่างเครื่องมือกำกับการทดลอง

แบบวัดความรู้ในเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กสำหรับบิดามารดา / ผู้ดูแล

โปรดทำเครื่องหมาย (/) หน้าข้อที่ท่านมีความเห็นว่า “ถูก” และทำเครื่องหมาย (x) หน้าข้อที่ท่านมีความเห็นว่า “ผิด”

-1). พ่อแม่ควรพูดถึงเด็กในด้านดีๆ จะช่วยให้เด็กเป็นเด็กดีตามที่พ่อแม่พูด
-2). พ่อแม่ต้องเน้นที่จุดดีที่มีในตัวเด็ก
-3). พ่อแม่ควรช่วยปรับปรุงจุดบกพร่องของเด็กให้ดีขึ้น
-4). เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีพ่อแม่ต้องเฉยๆ เพื่อมิให้เด็กได้ใจ
-5). ความเสมอต้นเสมอปลายของการให้เด็กปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ จะช่วยให้ปรับพฤติกรรมเด็กได้ผลดี
-6). การให้ความรักแก่ลูกอย่างเดียวก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้ลูกเป็นเด็กดี
-7). พ่อแม่สามารถเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองของลูกได้ด้วยการชม
-8). เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีถ้าพ่อแม่ต้องการให้ลูกทำพฤติกรรมนั้นบ่อยขึ้นพ่อแม่ต้องให้คำชมหรือให้รางวัล
-9). เลือกสิ่งที่คุณต้องการเป็นพิเศษเพื่อใช้เป็นรางวัลแก่ลูก
-10). ก่อนที่จะให้รางวัลต้องบอกให้ลูกทราบอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมที่ต้องการให้ลูกทำ
-11). พ่อแม่ควรให้รางวัลแก่ลูกก่อนที่ลูกจะทำการสิ่งที่พ่อแม่ต้องการเพื่อเป็นสิ่งที่จูงใจ
-12). พ่อแม่ควรให้รางวัลกับลูกเมื่อต้องการหยุดพฤติกรรมที่ไม่ดีของลูก
-13). ควรลงโทษระหว่างหรือทันทีที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
-14). ควรลงโทษเด็กต่อหน้าคนอื่น ๆ
-15). การลงโทษต้องพอเหมาะกับความผิดที่เด็กทำ
-16). วิธีการลงโทษโดยการนำออกไปจะกระทำเมื่อเด็กรบกวนผู้อื่นมาก
-17). การนำออกไปจำเป็นต้องบอกถึงเหตุผลและระยะเวลาที่ชัดเจนแก่เด็ก
-18). หากเด็กส่งเสียงรบกวนผู้อื่นควรเพิกเฉย
-19). การเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูกถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ
-20). การที่พ่อแม่มีเวลาใกล้ชิดลูกและทำกิจกรรมร่วมกันถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

แบบสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าวเด็ก
โดยพยาบาลผู้ช่วยผู้ศึกษา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา 9.00 - 9.30 น.

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่พบพฤติกรรมนั้นๆ

พฤติกรรม	ชื่อ	ชื่อ	ชื่อ	คะแนน สำหรับ ผู้ศึกษา
1. ส่งเสียงดังตะโกนด้วยความโกรธ				
2. ตะโกนดูถูกคนรุนแรงไม่มาก เช่น คุณมันโง่				
3.....				
4.....				
5.....				
6.....				
7.....				

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
แบบสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กที่บ้าน

ชื่อ.....นามสกุลเด็ก.....

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่พบพฤติกรรมนั้นๆ

พฤติกรรม	วันที่	วันที่	วันที่	คะแนน สำหรับ ผู้ศึกษา
1. ส่งเสียงดังตะโกนด้วยความโกรธ				
2. ตะโกนดูถูกคนรุนแรงไม่มาก เช่น คุณมันโง่				
3.....				
4.....				
5.....				
6.....				
7.....				

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา
(Patient/Participant Information Sheet)

1. ชื่อโครงการ การศึกษาการใช้พฤติกรรมบำบัดต่อพฤติกรรมก้าวร้าว
ของเด็กสมาธิสั้น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
2. ผู้ศึกษา นางสาวลักษณ์ ทรัพย์ประเสริฐ นิสิตสาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
แผนก ข คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. สถานที่ปฏิบัติงาน โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
4. สถานที่ศึกษา โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
5. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้คำยินยอมในการศึกษา ประกอบด้วย คำอธิบายดังต่อไปนี้
 - 5.1 โครงการศึกษานี้เกี่ยวกับการศึกษา การใช้พฤติกรรมบำบัดเพื่อลดพฤติกรรม
ก้าวร้าวในเด็กสมาธิสั้น
 - 5.2 เป็นการศึกษแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (The One Group Pretest- Posttest
Design) ที่ผู้ศึกษาคาดว่าไม่มีความเสี่ยงใดๆเกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมศึกษา คำตอบและข้อมูลทุกอย่างจาก
การตัดสินใจโครงการ ทุกอย่างจะถือเป็นความลับ
6. รายละเอียดและขั้นตอนที่ผู้เข้าร่วมโครงการศึกษาจะได้รับการปฏิบัติในการศึกษาดังนี้
ความเป็นมาของการศึกษา

โรคสมาธิสั้นเป็นโรคหนึ่งที่เป็นปัญหาสำคัญทางจิตเวชเด็ก เพราะเป็นความเจ็บป่วยทางจิตที่ก่อให้เกิดความรุนแรง พฤติกรรมที่เด็กสมาธิสั้นแสดงออกมามีส่วนใหญ่อคือ พฤติกรรมก้าวร้าว (นงพงา ลิ้มสุวรรณ, 2542) พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นเป็นภาวะที่แสดงถึงความบกพร่องในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง คนอื่นและสิ่งของ จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน สาเหตุส่วนใหญ่มาจากพยาธิสภาพทางจิตใจและสิ่งแวดล้อม

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การใช้พฤติกรรมบำบัดจะช่วยให้เด็กสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ช่วยปรับปรุงด้านบุคลิกภาพ ทำให้มีสติ เพิ่มความเชื่อมั่นและการยอมรับตนเอง ทำให้สามารถใช้ความคิดได้อย่างมีเหตุผลมากกว่าอยู่ในภาวะเครียด การตัดสินใจดีกว่า ซึ่งจะทำให้สัมพันธภาพกับคนอื่นดีด้วย (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2536, Skinner, 1953, Johnson, 1972)

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของการใช้พฤติกรรมบำบัดเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นซึ่งผู้ศึกษาพัฒนามาดำเนินการศึกษาทั้งหมด 3 รูปแบบโดยจัดกระทำเป็นรูปแบบกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วยกิจกรรมสำหรับเด็ก

และกิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง ผู้ป่วย 24 คนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง/กลุ่ม ครั้งละ 3 ชั่วโมง ทั้งหมดรวม 4 สัปดาห์

ดังนั้นการให้ความช่วยเหลือเด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ในบทบาทพยาบาล สุขภาพจิตและจิตเวชขั้นสูงสามารถจัดกระทำได้โดยการค้นหาพฤติกรรมมาใช้ในการให้บริการบริการผู้ป่วย โดยมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการให้การพยาบาล และต้องได้รับการฝึกฝนจากผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการใช้ผลงานวิจัยและทฤษฎี มาใช้ในการให้พยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง สามารถกลับไปอยู่ร่วมกับครอบครัว และสังคมต่อไปได้

8. ผู้เข้าร่วมการศึกษาสามารถถอนตัวระหว่าง การดำเนินโครงการศึกษาได้ทันที โดยไม่มี

ผลกระทบต่อการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับอยู่

9. หากผู้เข้าร่วมศึกษามีข้อสงสัยให้สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ และหากผู้ศึกษามีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์และโทษเกี่ยวกับการศึกษานี้ ผู้ศึกษาจะแจ้งให้ผู้เข้าร่วมการศึกษาทราบอย่างรวดเร็ว

10. ไม่มีค่าใช้จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้ร่วมศึกษา

11. ผลการศึกษาจะนำเสนอในภาพรวม และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาเท่านั้น ส่วนชื่อและที่อยู่ของผู้เข้าร่วมการศึกษาก็จะได้รับการปกปิด การเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของประชากร ตัวอย่างหรือผู้เข้าร่วมการศึกษานั้นจะกระทำเฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางกฎหมายเท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือนอกเหนือจากนี้

ใบหนังสือยินยอมเข้าร่วมในโครงการศึกษาอิสระ

(Informed Consent Form)

ชื่อโครงการศึกษา การศึกษาการใช้พฤติกรรมบำบัดต่อพฤติกรรมก้าวร้าว
ของเด็กสมาธิสั้น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

เลขที่ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาอิสระ.....

ข้าพเจ้าได้รับทราบจากผู้ศึกษาโครงการศึกษาอิสระชื่อ นางสาวลักษณ์ ทรัพย์ประเสริฐ
สถานที่ติดต่อสะดวกที่สุดระหว่างทำโครงการศึกษาอิสระ ที่อยู่ บ้านเลขที่ 90 หมู่ 8
ต.ลำโรงกลาง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ 10270 หมายเลขโทรศัพท์ 085-8110447
ซึ่งข้าพเจ้าได้ลงนามด้านท้ายของหนังสือนี้ เกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการศึกษาอิสระในเรื่อง
ของวัตถุประสงค์ วิธีการศึกษาในโครงการศึกษาอิสระกิจกรรมที่ต้องเข้าร่วมในโครงการ
ศึกษาอิสระ ระยะเวลาในการดำเนินการ ตลอดจนประโยชน์ของโครงการศึกษาอิสระที่คาดว่าจะ
ได้รับ ข้าพเจ้าได้ซักถาม ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาดังกล่าวนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมการศึกษาในโครงการศึกษาอิสระครั้งนี้ ด้วยความสมัครใจและมีสิทธิที่
จะถอนตัวจากการศึกษาได้ตามความต้องการซึ่งจะไม่มีผลต่อใดๆ ต่อการรักษาพยาบาลที่จะได้รับ
ในหน่วยงานแห่งนี้

ข้าพเจ้า ได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว จนมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามใน
ใบยินยอมนี้ด้วยการบันทึกลายมือไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

.....
วันที่ /เดือน/ปี	ผู้เข้าร่วมโครงการศึกษาอิสระ
.....
วันที่ /เดือน/ปี	(นางสาวลักษณ์ ทรัพย์ประเสริฐ) ผู้ศึกษาโครงการศึกษาอิสระ
.....
วันที่ /เดือน/ปี	(.....) ลงนามพยาน

ประวัติผู้ศึกษา

นางสาวลักษณ ทรัพย์ประเสริฐ เกิดวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ที่จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรพยาบาลและผดุงครรภ์ระดับต้น จากวิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี ศรีธัญญา จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2536 ปริญญาตรีครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 พยาบาลศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
ชลบุรี และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2548

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6 หอผู้ป่วยนอก กลุ่มงานการพยาบาล โรงพยาบาล
ยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ